

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla a Kádas Ügyvédi Iroda (..., ügyintéző: dr. Kádas Angelika ügyvéd) által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek a dr. Faragó Péter ügyvéd (...) által képviselt alperes neve (alperes címe) alperes ellen védjegybitorlás megállapítása és jogkövetkezményeinek alkalmazása iránt indított perében a Fővárosi Bíróság 2009. október 16. napján kelt, 1.P.22.252/2009/3. számú ítélete ellen az alperes 5. sorszám alatt előterjesztett fellebbezése folytán meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett rendelkezését helybenhagyja.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság ítéletével megállapította, hogy az alperes azzal a magatartásával, hogy 2005. szeptember 26. napjától 2009. március 5. napjáig cégnevében az „Otthon Centrum” megjelölést használta, bitorolta a felperes lajstromszámú védjegyét. Kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperes részére 333 500 forint perköltséget. Ezt meghaladóan a keresetet elutasította.

Az ítélet ellen - kizárólag a perköltség tekintetében - az alperes nyújtott be fellebbezést és kérte annak összegét megváltoztatni. Előadta, hogy a felperes által a perben sérelmezett védjegybitorlást mindvégig elismerte, közleményt is közzétett a jogosulatlan használatról és a cégnév megváltoztatása érdekében szükséges lépéseket is megtette, a perre okot nem adott. Emellett az ügyvédi munkadíj eltúlzott, nem áll arányban a pertárgy értékével, azt a bíróságnak mérsékelnie kellett volna a ténylegesen elvégzett tevékenységnek megfelelően.

A felperes az elsőfokú ítélet helybenhagyását indítványozta.

A másodfokú bíróság az elsőfokú ítélet nem fellebbezett részét - a védjegybitorlás megállapítását és a meghaladó kereset elutasítását - nem érintette.

A fellebbezés nem alapos.

Az elsőfokú bíróság helytállóan kötelezte az alperest a felperes perköltségének megfizetésére, amelynek összegét is helyesen állapította meg a felperes és jogi képviselője által kötött megbízási szerződésben kikötött díj és a lerótt kereseti illeték alapján.

Helyesen jutott az elsőfokú bíróság arra a következtetésre, hogy az adott esetben nem állnak fenn a Pp. 80. § (1) bekezdésében írt feltételek, mivel nem állapítható meg, hogy az alperes a perre okot nem adott, továbbá az sem, hogy a felperes követelését az első tárgyaláson elismerte. A védjegybitorlás 2005. szeptember 26. és 2009. március 5. napja között nem vitásan fennállt, ezért alappal lépett fel a jogsértés megállapítása iránt a felperes. Ezen túl az alperes nem jelent meg a per első tárgyalásán, ezért az elsőfokú bíróság 1.P.25.416/2008/5. számú jegyzőkönyvében bírósági meghagyást bocsátott ki, megállapítva a védjegybitorlást és kötelezte az alperest 300 000 forint perköltség megfizetésére, melynek összegét a felperes által csatolt és a képviselőjével létrejött megbízási szerződésben foglaltak figyelembe vételével állapította meg. A megbízási szerződésből kitűnik, hogy a felperes és jogi képviselője a teljes ügy ellátására az ügy jogerős befejezéséig 250 000 forint + áfa megbízási díjat kötöttek ki. Mivel az alperes a bírósági meghagyással szemben benyújtott ellentmondásában a felperes által megjelölt védjegybitorlás befejező időpontját és a felperes javára megítélt perköltséget is vitatta, ezért ez a körülmény sem adhatott alapot a Pp. 80. § (1) bekezdésének alkalmazására, mivel a követelés teljes elismerése sem volt megállapítható. Az elsőfokú bíróság helyesen kötelezte a felperes költségének megfizetésére az alperest.

A megállapított perköltségnek a fellebbezésben írtak szerinti mérséklésére sem látott lehetőséget a másodfokú bíróság a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2. § (2) bekezdése szerint. Ezzel kapcsolatban is egyetértett az elsőfokú bíróság okfejtésével, mely szerint csak az ügyvédi tevékenységgel arányban nem álló munkadíj esetén van lehetőség a mérséklésre. Helyesen fejtette ki az elsőfokú ítélet, hogy az ügyben megtartott két tárgyalásra és az iparjogvédelmi ügyekben szokásosan alkalmazott ügyvédi költségekre is figyelemmel nem eltúlzott a 250 000 forint + áfa összegű munkadíj.

Mindezek alapján az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése szerint, lényegében helyes indokai alapján helybenhagyta. Figyelemmel azonban arra, hogy az elsőfokú ítélet már teljes terjedelmében megítélte a felperes javára a megbízási szerződésben kikötött munkadíjat, ezért további perköltség megállapítására a Pp. 78. § (1) bekezdése szerint nem volt mód.

A másodfokú bíróság az eredeti elsőfokú ítéleten a nyilvánvalóan tévesen feltüntetésre került jogerősítő záradékot mellőzi, mivel az elsőfokú bíróság ítélete ellen az alperes személyesen és jogi képviselője útján is fellebbezést terjesztett elő, amelyet az elsőfokú bíróság határidőben előterjesztettnek tekintett és a fellebbezési illeték lerovása után felterjesztett a másodfokú bírósághoz a felülbírálat érdekében.

, 2010. december 9.
. Lesenyei Terézia s.k.
a tanács elnöke
Dr. Pullai Ágnes s.k.
s.k.
előadó bíró
A kiadmány hitelül:

Dr. Békefiné dr. Mózsik Tímea

bíró